ప్రతికూల పరిస్థితులు వచ్చినప్పడు కృంగిపోతూ ఉంటే మీరు గమ్యానికి చేరలేరు, నన్ను పొందలేరు. ఇవి అన్నీ సహజంగా వస్తూ ఉంటాయి, పోతూ ఉంటాయి. వాటిని పట్టించుకోవద్దు. మీరు ఎవరి మీద అయినా ద్వేషం పెట్టుకొంటే వారే జ్ఞాపకం వస్తారు గాని నేను జ్ఞాపకం రాను అందువలన నాకోసం ఆ ద్వేషం వదిలి వేయండి అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. నేను కాలరూపంలో ఉన్నాను. మీరు కాలాన్ని పాడుచేసుకోవద్దు. అక్కరలేని గొడవలలోనికి వెళ్ళవద్దు. అక్కరలేని చదువులు మీకు వద్దు. రాగద్వేషములు పెట్టుకొంటే మీ ప్రయాణం ఆగిపోతుంది. నాకోసం అయినా వాటిని వదులుకోండి అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు.

రమణభాస్కర

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 17-04-2002, సఖినేటిపల్లి)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

సర్వేశ్వరుడు మీ హృదయంలోనే ఉన్నాడు. ఎక్కడో ఉంది, ఎక్కడో ఉంది అని మీరు వెతికే వస్తువు మీ హృదయంలోనే ఉంది. మిమ్మల్ని మీరు విడిచిపెట్టేసుకొని ఎక్కడో వెతుకుచున్నారు. మీ హృదయంలో ఉన్న ప్రభువు మీకు అనుభవంలోనికి రావటానికి మీరు అహంభావరహితస్థితిని పొందవలసిందే, ఇంకో అవకాశం లేదు. అందుచేత అహంభావ రహితస్థితిని పొందటంకోసం మీ మనస్సును, శరీరాన్ని, వాక్కును జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకోవాలి. ఈ లోకానికి, మీకు అందరికి ఆధారంగా ఉన్న నన్ను పూజించండి, నన్ను స్మరించండి, నాయందు భక్తి కలిగిఉండండి అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. వీటి అన్నింటి యొక్క ప్రయోజనం ఏమిటి అంటే అహంభావరహితస్థితిని పొందటం. నీ సంకల్పము నుండి వచ్చే కర్మలను, రాగద్వేషముల వలన వచ్చే కర్మలను విడిచిపెట్టి నాకు శరణాగతి చెందు. శరణాగతిచేయటం వలన నీ మనస్సు అణుగుతుంది, నీ బుద్ధిలో ఏమైనా దోషాలు, పాపాలు ఉంటే వాటి నుండి విడిపించి నిన్ను దోషరహితుడను, పాపరహితుడను చేసి నీకు శాశ్వతశాంతిని ప్రసాదిస్తాను అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. మనం ఏ పనిచేసిన ప్రదర్శన కోసం చేయకూడదు. దేహభావన పెరిగే పనులు చేయకూడదు. అహంభావనకు చాలా పొరలు ఉంటాయి. దానికి ఉన్న మొదటిపొర దేహమునేను అనే తలంపు. దీనిలో నుండే ఇతర తలంపులు వస్తున్నాయి. నూటికి తొంబై పేచీలకు కారణాలు ఉండవు. కారణంలేని పేచీలు అన్నింటికి, సమాజంలోను ఇంట్లోను వచ్చే పేచీలకు, మీ మనస్సులో వచ్చే ఘర్షణలకు అన్నింటికి అహంభావనే కారణం. ఈ విషయం మనం మర్చిపోతున్నాము. మనకు జరిగిపోయిన గొడవలు జ్ఞాపకం వస్తూ ఉంటే అహంభావన పెరిగిపోతుంది. ధ్యానం చేయటం వలన మనకు అక్కరలేని తలంపులు రావు, జరిగిపోయిన సంఘటనలు జ్ఞాపకం రావు. పొగడ్తలకు పొంగిపోయి, విమర్శలకు కృంగిపోతూ ఉంటే దేనినైతే పోగొట్టుకోవాలని భగవంతుడు చెప్పాడో ఆ అహంభావన పెరిగిపోతుంది, ఇది మనకు తెలియటంలేదు. అహంభావన ఉన్నంత వరకు వీరు నా వారు, వారు పరాయి వారు అనే స్వపరబేధం ఉంటుంది. అక్కడ నుండి అశాంతి ప్రారంభం. అహంభావన ఉన్నంతకాలం పరిమితబుద్ధిలో నుండి విడుదల పొందనివ్వదు. స్వార్థమే పరమార్థంగా జీవించే వాడికి పరమాత్మ అనుభవంలోనికి రాడు, వారికి శాంతి గురించి, ప్రేమ గురించి తెలియనే తెలియదు. స్వార్థం కొంచం, కొంచంగా తగ్గించుకొంటూ రావాలి.

నీవు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా అహంభావరహితస్థితిని పొందాలి, అదే నీ లక్ష్యం. దేహమునేను అనే మొదటి పొరను పట్టుకొని దాని మూలంలోనికి పంపితే ఇతర తలంపులు అనే పొరలు రావు. ఆ మొదటి పొరను వదిలేసావా దానిని బట్టి ఒకో పొర, ఒకో పొర మిగతా పొరలు అన్నీ వచ్చేస్తాయి. మనం ఏదైనా చిన్న పొరపాటు చేసాము అనుకోండి, I am sorry అంటే పోతుంది అలా కాకుండా ఆ పొరపాటును కప్పిపుచ్చుకోవటానికి మరో పొరపాటు, మరో పొరపాటు చేస్తూ ఉంటే స్మశానంకు వెళ్ళేవరకు ఇలా పొరపాట్లు చేస్తూనే ఉంటావు, నీ కాలం, శక్తి వృధా అవుతుంది. మనకు చదువు విలువ తెలుస్తోంది దానికోసం ఖర్చు పెడుతున్నాము. గౌరవం విలువ తెలుస్తోంది. దానికోసం ఖర్చు పెడుతున్నాము. కాని ఆత్మజ్ఞానం విలువ తెలియటం లేదు అందువలన దానికోసం ఎవరూ పైసా ఖర్చుపెట్టటానికి కూడా ఇష్టపడటంలేదు. అవసరంలేని విషయాలకు మనం కాలం, ధనాన్ని ఖర్చు పెడుతున్నాము కాని అవసరమైన ఆత్మజ్ఞానం కోసం ఏమీ ఖర్చు చేయటంలేదు. అహంభావరహితస్థితిని పొందాలంటే సాధకుడికి శ్రద్ధ, సహనం, పట్టుదల అవసరం. మీకు శ్రద్ధ లేకపోతే, సహనం లేకపోతే మీరు ప్రయాణించేమార్గంలో చివరిస్థితిని చేరుకోలేరు. చిన్న అగ్గిపుల్ల పెద్ద గడ్డిమేటును దహించినట్లు నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలిగితే ఈ సృష్టి అంతాకూడా జ్ఞానంలో కరిగిపోతుంది, ఈ ఖగోళం అంతా కూడా మీ హృదయంలో లయమవుతుంది. మిధ్యానేను ఉంటే అంతా ఉంది. ఆ మొదటి పొర ఉంటే లోకం ఉంది, దేవుడు ఉన్నాడు, అన్నీ ఉన్నాయి.

ఆ మొదటి పొరను తప్పిస్తే లోకంలేదు, దేవుడు లేడు, ఏదీ లేదు. అంతానీలో ఐక్యమవుతుంది, అప్పుడు నారాయణుడు నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతాడు. తిరుపతిలో దేవుడు ఉన్నాడు, కాశీలో దేవుడు ఉన్నాడు, రామేశ్వరంలో దేవుడు ఉన్నాడు అని అన్ని పుణ్యక్షేత్రాలు తిరిగి వస్తాము, మంచిదే, కాని నీలో కూడా దేవుడు ఉన్నాడు. వాడు నాకు ఎలా తెలియబడతాడు అనే విచారణ ఎవడూ చేయటం లేదు, ఇదే మాయ. మీ హృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువును చేరుకొనేవరకు ఏ క్షణానికి ఆ క్షణం మీ మనస్సును చెక్ అఫ్ చేసుకొంటూ ఉండవలసిందే. మీరు ఏకాంతంగా కూర్చొని మీ మనస్సు యొక్క కదలికను జాగ్రత్తగా పరిశీలించుకోవాలి. దేహము నేను అనే మొదటి పొర ఉన్నంతకాలం మిగతా పొరలు రాకుండా ఎవరూ ఆపు

ఆనందం అనుభవించడానికి వ్యక్తిత్వం అవసరమనీ, కనుక అహంవృత్తి కోల్పోరాదనీ విశిష్టాద్వైతు లంటారు. కాని, తాను శరీరం కాదని శరీరాన్ని త్రోసిపుచ్చిన తర్వాత, తిరిగి తాను వేరొకరికి (పరమాత్మకు) శరీరం కావడం దేనికి? ఒక శరీరం అనాత్మ అయితే ఇతర శరీరాలు కూడా అనాత్మలే. ప్రపత్తితో పరమాత్మకు నిన్ను నీవు అర్పించుకొన్నప్పుడు నీవిక ఆయనవాడవే గాని నీవాడవు కాదు. ఆయనకు శరీరం కావలసివస్తే అది ఆయనకు సంబంధించిన విషయం. ఆయన శరీరం కలిగినా అశరీరి అని నీవు చెప్పనక్కరలేదు.

- భగవాన్ శ్రీ రమణమహర్షి

చేయలేరు. అందుచేత ఆ మొదటిపొర దగ్గరే బహుజాగ్రత్తగా ఉండండి.

అహంభావన ఉంటే పుణ్యం ఉంది, పాపం ఉంది, నువ్వు ఉన్నావు, నేను ఉన్నాను, స్వర్గలోకం ఉంది, నరకలోకం ఉంది అన్నీ ఉన్నాయి. అది లేకపోతే ఏదీలేదు, చివరకు నువ్వు మిగులుతావు, అంటే చైతన్యం మిగులుతుంది. మిథ్యానేను అనే ఒంటి స్తంభం మీదే మొత్తం సృష్టి అంతా ఆధారపడి ఉంది. ఒక్కసారి దానిని డౌట్ చెయ్యి, దానిని షేక్ చెయ్యి, దానిని కొద్దిగా విచారణ చెయ్యి అప్పుడు దాని పునాదులు అన్నీ కదలి జ్ఞానం అనే అణుబాంబు వలన మొత్తం ఈ మనస్సు, అది కల్పించిన లోకాలు అన్నీ భస్మమై పోతాయి. ఏ విషయంలోను అహంభావన పెట్టుకోవద్దు. వారికి ఈ సహాయం చేసాను, వీరికి ఆ సహాయం చేసాను అనుకోవద్దు. నీకు ఇచ్చింది ఎవరు? దేవుడే ఇచ్చాడు. పుచ్చుకొనేది కూడా దేవుడే అనే అఖండభావన కలిగి ఉండు. నీకు పొలాలు ఉన్నా, స్థలాలు ఉన్నా వాటికి ధర్మకర్తగా ఉండు. అంతేగాని యజమానిగా ఉండవద్దు. యజమానిగా ఉంటే అహంభావన పెరిగిపోతుంది. ఉన్నది భగవంతుడు ఒక్కడే. నేను, నాది అనేవి అసలు లేనేలేవు. అవి లేవు అని తెలుసుకోవటమే జ్ఞానం. ఉన్నది ఉన్నట్లు నీకు తెలిసేవరకూ లేనిది ఉన్నట్లుగా నీకు గోచరిస్తుంది. స్వస్వరూప అనుసంధానమే నిజమైన భక్తి. నువ్వు ఎవరిగా ఉన్నావో దానిని స్మరించుకోవటమే నిజమైన భక్తి. నిజమైన దేవుడు నీ హృదయంలోనే ఉన్నాడు. హృదయంలో ఉన్న దేవుడిని వదిలేసి ఎక్కడో దేవుడు ఉన్నాడు అంటే అది వ్యవహారికసత్యము మాత్రమే. నీ మూలం ఎక్కడో ఉంది అనుకోవద్దు. నీ మూలం నీ లోపలే ఉంది. నీవు లోపలకు వెళ్ళలేకపోతున్నావు. నీకు అంతర్ దృష్టి రావటంలేదు, అంతర్మదనం రావటంలేదు. నాకు లోచూపు ఎందుకు రావటం లేదు అనే ఘర్షణ నీకు లోపల రావటం లేదు. అందుచేత నీ మూలాన్ని అన్వేషించి, అక్కడకు చేరి అక్కడ ఉండగలిగితే మిథ్యానేను నశించి నీవు ఆత్మాకారం చెందుతావు, మనం ఏదో ఏదో అనుకొంటున్నాము. మనం చేసే ప్రయత్నం, మన తెలివి ఎంత? మనం జీరోలము. మనం ఎంత ప్రయత్నం చేసినా భగవంతుని దయలేకుండా ఆయనను మనం పొందలేము.

భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే నేను ఏదో చెపుతున్నాను, మీరు వింటున్నారు. అహంభావనను తొలగించుకోవటం నేను చెప్పినంత సులభం కాదు, మీరు విన్నంత సులభం కాదు. పరమేశ్వరుడు ఎవరిపట్ల అయితే ఆయన దయను చూపిస్తాడో వాడి మనస్సు మాత్రమే అంతర్ముఖమయ్యి, హృదయంలో లయమవుతుంది. అప్పుడు వాడు జనన మరణ చక్రం నుండి విడుదలపొందుతాడు. భగవంతుని దయలేకుండా నీకు అహంభావరహితస్థితి కలుగనే కలుగదు. నేను ఏదో అక్కడ నుయ్యి తవ్వించాను, సత్రం కట్టించాను, గుడి కట్టించాను

అంటే ఆ మాటలకు ఈశ్వరుడు మోసపోడు. అవి అన్నీ ఎందుకు చేసావో నీలోపలఉన్న నారాయణుడు చూస్తూ ఉంటాడు. మీకు ఏమైనా చెడుతలంపులు వస్తూ ఉంటే అవి నాకు తెలియకపోయినా మీకు తెలుస్తున్నాయి కదా. ఆ తలంపులు అన్నీ ఏ వెలుగులో మీకు తెలుస్తున్నాయి? ఆత్మ వెలుగులో మీకు తెలుస్తున్నాయి. మీ తలంపులు మీకే తెలిసినప్పుడు మీకు ఆధారంగా ఉన్న ఈశ్వరుడికి ఎలా తెలియకుండా ఉంటాయి. నీలో ఉన్న దేవుడిని వదిలేసి, ఎక్కడో దేవుడు ఉన్నాడు అని ఎన్ని జన్మలు ఇలా తిరుగుతావు? నీ మూలం నీలోపలే ఉంది కాని ఎక్కడో ఉంది అని భ్రాంతి పడుతున్నావు. ఎంతకాలం ఇలా భ్రాంతి పడుతూ ఈ ప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోతావు. ఈశ్వరుడే స్వయంగా నిన్ను అనుగ్రహించాలి అనుకొన్నప్పుడు నీకు ఏది అడ్డు వస్తుంది. ఆయన అనుగ్రహం వలన అన్నీ సాధ్యమే. దేహాన్ని కేంద్రంగా పెట్టుకొని వచ్చేకోరిక, స్వార్థంలో నుండి వచ్చే కోరిక ఉండకూడదు. జ్ఞానికూడా పని చేస్తాడు కాని అక్కడ స్వార్థం ఉండదు. భగవంతుని చేతిలో పనిముట్టుగా ఉన్నావు అనుకో ఆ పని భగవంతుడే చేసుకొనిపోతాడు.

అన్ని భోగాలు నీ ఇంద్రియాలకు అందుతూ ఉండాలి కాని ఏ ఇంద్రియానికి వికారం రాకూడదు వాడు స్థితప్రజ్ఞుడు. మీకు ఎంత ధనం ఉన్నా మీరు ఎవరికైనా సహాయం చేసేటప్పుడు వారి మీద ప్రేమ లేకపోతే మీరు చేసిన సహాయం వాస్తవంగా వారికి ఉపయోగపడదు. ఎదుటివారి మీద ప్రేమలేనప్పుడు మీకు ఎంత ధనం ఉన్నా ప్రయోజనం లేదు. ఇది ఈశ్వరుడు చూస్తూ ఉంటాడు. స్వార్థం కేంద్రంగా వచ్చింది కోరిక అవుతుందిగాని ఈశ్వరప్రేరణ వలన చేసిన పని అది నీకు కోరికలా కనిపించినా కోరికకాదు. గాంధీగారు దేశంకోసం సేవచేసారు. అది ఏదో కోరికతో చేయటంకాదు, సేవ సేవకోసమే చేసారు. నేను మీకు ఏమి చేయగలను, ఏమీ చేయలేను. కాని దేశ స్వరాజ్యానికి మీరు చేస్తున్న ప్రయత్నంలో అవసరమైతే నా దేహాన్ని, నా ప్రాణాన్ని ఇచ్చేస్తాను అన్నారు గాంధీగారు. నీలో ఏదో ఉంది అనుకొంటున్నావు. I am something అనుకొంటున్నావు. I am nothing అని నీకు తెలిసినప్పుడు ఆయన something అని తెలుస్తుంది. ఉన్నది ఆయన ఒక్కడే అని తెలుస్తుంది. అప్పుడు ఆయన అనుగ్రహం నీ మీద వర్షిస్తుంది, నీవు మోక్ష సామ్రాజ్యానికి అధిపతివి అవుతావు. అంతా దేవుడే నేను సున్న అని పూర్తిగా ఆయన మీద ఆధారపడినప్పుడు, నిన్ను చేరుకోవటానికి నీవు తప్ప వేరే మార్గం లేదు అనుకొన్నప్పుడు నెమ్మదిగా అహంభావనను పట్టించుకోవటం మానివేస్తావు, దానిని స్మరించటం మానివేస్తావు అప్పుడు అది వాడిపోయి నీకు తెలియకుండానే రాలిపోతుంది.

20-05-2002

నీకు ఏ మార్గం ఇష్టమైతే ఆ మార్గంలో ప్రయాణం చెయ్యి. నీవు అసహజంగా ఉండవద్దు, సహజంగా ఉండు. సహజంగా ఉంటే నీ హృదయంలో సహజంగా ఉన్న వస్తువు నీకు వ్యక్తమవుతుంది. కృత్రిమంగా మాట్లాడవద్దు, సహజంగా మాట్లాడు. నీచూపు సహజంగా ఉండాలి, నీ మాట సహజంగా ఉండాలి, దైనందిన జీవితంలో నీ ప్రవర్తన సహజంగా ఉండాలి. అప్పుడు సహజంగా ఉన్న వస్తువు నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతుంది. అన్నింటికంటే సహజయోగం మంచిది. మనం సహజంగా జీవిస్తూ ఉంటే సహజయోగంలో ఉన్నట్లే. మీరు ఏమార్గంలో ప్రయాణం చేసినా మిథ్యానేను నుండి విడుదల పొందాలి. సహజయోగంలో ఉన్నవాడు వాడికి తెలియకుండానే మిథ్యానేనులోనుండి విడుదల పొందుతాడు.

రమణభాస్కర

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 27-04-2002, పాలకోడేరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ రోజు శ్రీరామనవమి. శ్రీరామనవమి అంటే శ్రీరాముడు శరీరం ధరించిన రోజు. హిందువులలో శివనామం, దేవీనామం కంటే రామనామం ఎక్కువమంది చేస్తారు. రామనామం చేసి అనేక మంది ఋషులు అయ్యారు, యోగులు అయ్యారు, మహాత్ములు అయ్యారు. గాంధీగారు నిరంతరం రామనామం జపించేవారు, చివరకు ప్రాణప్రయాణ సమయంలో కూడా రామనామం జపిస్తూనే ప్రాణం విడిచిపెట్టారు. రాముడు భగవంతుడిలాగ ప్రవర్తించలేదు. మానవుడిలా ప్రవర్తిస్తూ, మానవుడు ఎన్ని బాధలు పడతాడో, మనకోసం ఆబాధలు అన్నీ పడి చూపించాడు, అది రామావతారంలో ఉన్న విశిష్టత. మనమాటలో, మన మనస్సులో దోషాలు ఉంటే నిరంతరం రామనామం జపించటం వలన మాటలో ఉన్న దోషం, మనస్సులో ఉన్న దోషం రెండూపోతాయి. రామనామం జపించటం వలన దోషపూరితమైన తలంపులు రావు. రామనామం జపించటం వలన మనో నిగ్రహం కలుగుతుంది, రామనామం అంత పవిత్రమైనది. మనం పని అయితే ఒకలాగ, పని అవ్వకపోతే ఒకలాగ ఉంటాము. కాని పరిస్థితులు ఎలాగ ఉన్నా విభీషణుడు ఒకేలాగ ఉన్నాడు. ఆయనది దీర్ఘ శరణాగతి. శరణాగతి మనస్సును తీసుకొనివెళ్ళి బ్రహ్మంలో ఐక్యం చేస్తుంది. రావణాసురుడిని సంహరించి లంకారాజ్యం నీకు ఇస్తాను అని రాముడు విభీషణుడితో అంటాడు. అప్పుడు విభీషణుడు రాజ్యం కావాలని అనలేదు, వద్దు అనలేదు మౌనంగా ఉన్నాడు. రావణాసురుడి మరణానంతరం నీవే లంకారాజ్యానికి అధిపతివి అని చెప్పినప్పుడు నాకు రాజ్యం వద్దు అన్నాడు విభీషణుడు.